

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 115. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694311741184/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

duesfaget. Der stod et Par lave Fløjelslænestole.

«Den nye her er en Julegave til mig selv,» sagde Fru Grossmann, «prøv at sidde i den! Er den ikke dejlig? Det sagde Miss Braddon altid; det er min Yndlingsplads. Der staar hun,» og Fruen pegede paa et af de mange Portrætter med Paaskrifter, der var opstillede paa Skrivebordet, «en nydelig Dame og Faderen to Gange Millionær i New York; jeg troede virkelig et Øjeblik, der kunde være blevet et Par af Dr. Halling og hende, men han er for besynderlig. Det er dog et mærkeligt Menneske; man veed aldrig, om det er Spøg eller Alvor, han siger!»

«Hvad er det for en Lyd, Fru Grossmann?» spurgte jeg pludselig.

«Aa, det er blot den schweiziske Tenorsanger! Der er en Tone i et meget højt Parti, som han øver sig paa at træffe rigtig.»

«Ja, det hører jeg nok; men dér, ovre paa den anden Side! Det lyder, ligesom nogen sloges.»

«Ja, det er Japaneren, som faar Time i

Tysk; nu gentager han det, kan De høre . . . flere Gange efter hinanden . . .»

«Saa De dyrker stadig disse asiatiske Forbindelser?»

«Jo, for veed De hvad, det er rigtig nette Mennesker! Dr. Halling har altid saa meget at udsætte paa dem; Madame Launay, der var her, og han kaldte dem altid de forvandlede Aber eller Dyrerigets Vidundere; nu be'r jeg Dem: Dyrerigets Vidundere! Det er virkelig Synd! Hr. Nagasaki er lige nylig kommen herover, og han er saa beleven . . . de nydeligste europæiske Manerer, meget nettere end de fleste Herrer her i Tyskland, desværre; hver Gang han betaler mig sin Regning, og han har de to største Værelser til Gaden, saa siger jeg naturligvis: Ich danke schön! Men saa gør han sin Kompliment med en lille Haandbevægelse og siger med ganske udmærket Udtale: Ich danke schön! — Han drikker afvejlende Calon og Rudesheimer til Maden for Sundheden, han rører ikke Øl; naar de andre Herrer midt paa Dagen kan tage en Flaske Øl i Varmen, saa gør han det med, for han vil aldrig staa tilbage, men han